

og kvinders ret til egen krop i mange udviklingslande.

Ministeren lægger meget vægt på generelt, at Danmark har en masse at tilbyde andre lande, når det gælder ligestilling, men jeg er glad for, at ministeren trods alt også mener, at vi kan lære noget af omverdenen her i Danmark.

Et af de områder, hvor vi i Socialdemokratiet mener, at vi kan lære af andre, er på barselområdet. Sagen er jo, at den nuværende barselordning ikke fremmer ligestillingen, men er med til at fastlåse traditionelle kønsrollemønstre frem for at bryde dem. Kvinder tager i gennemsnit 42,8 ugers barsel, mens mænd tager 3,4 uger. Derfor har professor Nina Smith fra Handelshøjskolen i Århus også betegnet den nye barselordning som en katastrofe for ligestillingen.

Men også her der fralægger ministeren sig et ansvar, for i redegørelsen hedder det:

»Hvis arbejdspladskulturen er i vejen for det« – altså fædrebarsel – »må virksomhederne i gang med at ændre kulturen, så fædrene får den mulighed, de er tiltænkt, og så det ikke bremser kvinders karrieremuligheder.«

Virksomhederne må i gang med at ændre en kultur. Det er det eneste bud, regeringen har på det.

Socialdemokraterne ønsker en mere ligelig fordeling af barselordningen, bl.a. af hensyn til børnene, men også fordi vi ved, at det er en af nøglerne til øget ligestilling, både i hjemmet og på arbejdsmarkedet. Derfor har vi sammen med den øvrige opposition også foreslået, at 12 uger af barselordningen bliver øremærket til fædrene. Sammen med Barselfonden, som vi nu får gennemført med et bredt flertal i Folketinget, vil mere fædrebarsel være et stort skridt imod mere ligestilling og reel ligestilling.

På forskningsområdet, som regeringen også udråber som et konkurrenceparameter på ligestillingsområdet, savner vi også noget mere konkret handling. Sidste år kom regeringens egen tænketank om kvinder i forskning med en lang række forslag, som regeringen ikke har fulgt op på, og i redegørelsen nævner ministeren, at det jo er op til universiteter og forskningsinstitutioner at tage nogle initiativer på baggrund af tænketankens rapport.

Men der er jo altså også nogle konkrete anbefalinger i rapporten om, hvad vi kan gøre rent politisk for at fremme flere kvinder i forskning. F.eks. kan vi lade ligestilling indgå som et parameter i universiteternes udviklingskontrakter. Men det er jo et forslag, som vi kan forstå at vi-

denskabsministeren i hvert fald ikke bryder sig om. Det er vi kede af. Vi synes, det er et glimrende initiativ, hvis det kunne samle flertal. Og en ting er sikkert, nemlig at hvis udviklingen fortsætter som nu, skal vi vente til år 2099, før vi har lige så mange kvindelige professorer som mandlige. Så det synes vi i hvert fald er lidt for lang tid at vente.

Endelig vil jeg sige om ligestilling som global konkurrenceparameter, som den første overskrift hedder, at hvis det er så vigtig en prioritering for regeringen, kan det undre, at der ikke har været mere fokus på ligestilling i hele globaliseringsstrategien, som regeringen lige har præsenteret. Jeg kan så forstå, at ministeren vil holde en konference om emnet. Det synes vi er fint.

Også i redegørelsen fra den tværministerielle arbejdsgruppe, som har arbejdet med det kønsopdelte arbejdsmarked, bliver der henvist til globaliseringsstrategien. Og der er vi i Socialdemokratiet helt enige med arbejdsgruppen i, at det er meget oplagt, for ikke at sige nødvendigt, at indarbejde køn i globaliseringsdagsordenen.

KL 18.45

Lige så nødvendigt er det, at vi får kønsbrillerne på i forbindelse med velfærdsreformerne. Jeg kan undre mig over, at der ikke står noget om velfærdsreformer i redegørelsen, da det jo er en debat, som vil komme til at fylde meget i år 2006.

Det er helt afgørende, at vi får mainstreamet velfærdsreformerne, så der tages højde for kønspektivet. Det har regeringen forhåbentlig lært af kommunalreformen, hvor vi nu har set nogle af konsekvenserne, bl.a. at mange kvinder i mange kommuner er blevet presset ud i kampen om chefterne.

For at sikre mere fokus på ligestillingen i Folketingets arbejde har en samlet opposition foreslået, at der oprettes et ligestillingsudvalg i Folketinget. Men heller ikke her har vi kunnet få regeringens opbakning indtil nu.

Nu nævnte jeg før den tværministerielle arbejdsgruppe om det kønsopdelte arbejdsmarked, som netop har udgivet redegørelsen »Kvinders og mænds uddannelser og job« som opfølgning på Socialforskningsinstituttets rapport om netop det kønsopdelte arbejdsmarked, og som konkluderer, at der stort set ikke er sket nogen udvikling på det område i de sidste 10 år.

Der er en lang række gode forslag i rapporten, men jeg er nødt til at sige, at fra Socialdemokraternes side er vi dybt bekymrede over det, der er lagt op til, når det handler om organisere-